

- ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ
- ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
- ΙΣΠΑΝΙΑ
- ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΓΛΙΣΜΟΣ
- ΙΣΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
- 1η ΕΠΑΡ. ΣΥΝΔ. ΕΔΕΝ ΛΑΡΝΑΚΑΣ.

ΜΑΤΩΜΕΝΟΣ ΙΟΥΛΗΣ

ΠΟΤΕ ΠΙΑ
ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Δυο χρόνια μετά το πραξικόπημα και την εισβολή βρισκόμαστε στην ανάγκη να κάνουμε ένα απολογισμό. Το πραξικόπημα υπήρξε ένας μαύρος σταθμός στην ιστορία της Κύπρου. Η οργάνωσή μας έδωσε άφθονο αίμα στην πάλη ενάντια στο φασισμό. Είμαστε περήφανοι γιατί ένοπλα αντιμετωπίσαμε τα τάνκς της χούντας και του Ιμπεριαλισμού. Η εισβολή της Τουρκίας συμπλήρωσε τα συνωμωτικά σχέδια ενάντια στην Κύπρο.

Νέοι αγώνες μπαίνουν μπροστά στο λαό της Κύπρου. Οι Ιμπεριαλιστές προσπαθούν να πραγματοποιήσουν τα τετελεσμένα, ενώ ταυτόχρονα η άρχουσα τάξη της Τουρκίας χρησιμοποιεί το Κυπριακό σαν βαλβίδα ασφαλείας για την κρίση στην ίδια την Τουρκία, όπου οι ταξικές αντιθέσεις ολοένα και όξύνονται αποτελώντας συνεχή πανοκέφαλο για τον Ιμπεριαλισμό και τη τουρκική άρχουσα τάξη.

Στην Κύπρο ο Ιμπεριαλισμός βρήκε σύμμαχο του την ντόπια οικονομική ολιγαρχία, που προβάλλει απροκάλυπτα πια με το αίσθημα της υποχώρησης, με το σύνθημα της στροφής προς τη Δύση έπεισίνοντας τον παλιό γνωστό μπαμπούλα του κομμουνισμού.

Από την πρώτη κιόλας στιγμή μετά την εισβολή, η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ, πλάι στην ΕΔΕΚ, έθεσε σωστά τις προοπτικές του Κυπριακού αγώνα, καθόρισε τις συμμαχίες του Κυπριακού λαού, είπε όχι στον Ιμπεριαλισμό και συνέχισε να αποκαλύπτει και να αγωνίζεται ενάντια στην ντόπια ξενόδοουλη τάξη του κεφαλαίου. Πέρα απ' αυτό η ΕΔΕΝ έθεσε μπροστά στο λαό το άπαραίτητο πρόγραμμα που θα εξαλείψει τις κοινωνικές αδικίες, που θα συνεπάγεται τη στράτευση όλων των πόρων, που θα θέσει τέρμα στην μετανάστευση του Κυπριακού πληθυσμού και στη θυματοποίηση των προσφύγων και των εργατών.

Ο αγώνας για άπελευθέρωση δεν μπορεί παρά να είναι σκληρός. Δεν μπορεί να λυθεί το Κυπριακό με τη μυστική διπλωματία. Η μυστική διπλωματία πίσω από τις πλάτες του λαού παράγει μόνο συμφωνίες τύπου Βιέννης. Χωρίς τις λαϊκές δυνάμεις στην πρωτοπορεία, χωρίς την άμεση συμμετοχή του λαού στον αγώνα, η

Κύπρος θα συνεχίσει να ταλαντεύεται και να φέρεται από υποχώρηση σε υποχώρηση από τους εκπροσώπους του κεφαλαίου και τους συμμάχους του Ιμπεριαλισμού.

Στά δυο χρόνια που ακολούθησαν το πραξικόπημα και την εισβολή η Σοσιαλιστική Νεολαία προσπάθησε να καθοδηγήσει τη νεολαία και το λαό σωστά, στην κατεύθυνση της οργανωμένης πάλης ενάντια στον Ιμπεριαλισμό και τους ντόπιους φορείς του.

Οι επικείμενες εκλογές θα πρέπει, αν μη τι άλλο, να φέρουν την ήττα στους εκπροσώπους της οικονομικής ολιγαρχίας. Η Σοσιαλιστική Νεολαία υποστηρίζει το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ στον αγώνα του ενάντια στις ντόπιες αντιδραστικές δυνάμεις για την ανάδειξη μιας Βουλής που δεν θα αποτελεί τροχοπέδη στον αγώνα του λαού της Κύπρου. Η ΕΔΕΚ δεν είναι κόμμα εκλογών, αλλά κόμμα αγώνων. Και μέσα στα σωστά πλαίσια και προοπτικές του αγώνα, τοποθετείται ο εκλογικός αγώνας.

Σαν οργάνωση ταγμένη στην υπηρεσία των λαϊκών συμφερόντων, θα συνεχίσουμε να πολεμούμε τον Ιμπεριαλισμό, για ν' αποφύγουμε στο μέλλον καταστροφές, όπως αυτές που προέκυψαν από το πραξικόπημα και την εισβολή. Στηρίζουμε τη δύναμή μας στη λαϊκή δύναμη, που είμαστε βέβαιοι, δεν θ' άνεχθεί άλλο τους ρεαλιστές της ήττοπάθειας ούτε και το οικονομικό ξεζούμισμα από μια μικρή μειοψηφία του κεφαλαίου, έτοιμη να σκύψει το κεφάλι μπροστά στον Ιμπεριαλισμό για τη διατήρηση βραχυπροθέσμων οικονομικών όφελων.

Μπρός, λοιπόν, για συνεχή λαϊκή έπαγρυπνηση και οργανωμένο αγώνα που δεν θα επιτρέπει ξανά στο φασισμό να ξεμυτίσει που θα πει όχι στα σχέδια της οικονομικής ολιγαρχίας που θα εξασφαλίσει την έθνική και οικονομική άπελευθέρωση.

Με την δεύτερη επέτειο του πραξικόπηματος και της εισβολής, ας αντλήσουμε μαθήματα για τη στήριξη του αγώνα, κι' ας διαδηλώσουμε ξανά με αποφασιστικότητα την αντίθεσή μας στις υποχωρήσεις και την απόφασή μας να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι την πλήρη άπελευθέρωση.

σοσιαλιστική

εκφραση

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Για την επέτειο των 200 χρόνων της Δημοκρατίας της Αμερικής που γιορτάστηκε στις 4 του Ιουλίου το 1976 η Κυπριακή Δημοκρατία εκδωσε άναμνηστικό γραμματόσημο. Και διερωτούμαστε πιο σκοπό εξυπηρετεί μια τέτοια ενέργεια.

"Αραγε να εμπίπτει μέσα στα πλαίσια της Διεθνοποίησης του Κυπριακού, μέσα στα πλαίσια της αξιοποίησης κάθε δυνατής εξωτερικής βοήθειας για το καλό του Κυπριακού αγώνα; Είλικρινά δεν καταλαβαίνουμε ποιος ακριβώς σκοπός εξυπηρετείται.

Η δική μας άποψη για την αμερικανική Δημοκρατία του 74-76 είναι η πιο κάτω: Σχεδίασε και εξέτελεσε το πραξικόπημα, οργάνωσε την Τούρκικη εισβολή, προσφυγοποίησε το 1/2 του αυτόχθονα πληθυσμού, μ' ένα απώτερο στόχο. Την μετατροπή της Κύπρου σε βάση στρατιωτική για να εξασφαλίσει μονοπωλιακή εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πόρων της Μέσης Ανατολής. Άκόμα η όλη στάση της στα διεθνή συνέδρια και στον Ο.Ε.Ε. υπήρξε πάντα όρνητική. Γι' αυτό ως μη τρέφομε αταπάτες ή Αμερικανική Δημοκρατία έχει άλλο πρόσωπο.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ

Τις τελευταίες μέρες νέα στοιχεία όσον αφορά την υπόθεση Παναγούλη είδαν το φως της δημοσιότητας. Αυτόκλητος μάρτυρας, ο Γ. Λεονάρδου παρουσιάστηκε στην Εισαγγελία Αθηνών και έδωσε καταθέσεις που χύνουν άπλετο φως και στην υπόθεση Παναγούλη, και στην παρακρατική δράση Ξενοκίνητων πραχτόρων μέσα στον Έλληνικό χώρο μα ταυτόχρονα αποκαλύπτουν και όρισμένα στοιχεία για την Ίουλιανή προδοσία.

Ποιος όμως είναι ο Γ. Λεονάρδου; Πρώην μέλος της παράνομης οργάνωσης «Καρφίτσα» άναμειγμένος στην υπόθεση Λαμπράκη, για την οποία καταδικάστηκε σε 10 μήνες φυλακή. Άκολούθησαν ένα σωρό άλλες καταδικές για ύπεξαιρέσεις, κλοπές κ.ά. Και σήμερα μέλος της οργάνωσης ΑΡΑΧΝΗ, που φαίνεται από τις καταθέσεις του ότι έπαιξε κάποιο ρόλο στην υπόθεση Παναγούλη.

— Πολλά συμπεράσματα μπορούν να βγούν από την όλη υπόθεση. Άς μη θιαστούμε όμως, γιατί ο Λεονάρδου και άμφίβολου χαρακτήρα άνθρωπος είναι μα και πολλά έρωτηματικά δημιουργεί ή προθυμία του να βοηθήσει την Έλληνική δικαιοσύνη. Άς αναμένουμε.

ΤΕΛ ΑΛ ΖΑΑΤΑΡ

Στο γειτονικό Λίβανο οι συγκρούσεις του έμφυλου πολέμου συνεχίζονται με άμείωτη σφοδρότητα για έδω και 14 μήνες μεταξύ φαλαγγιτών και προοδευτικών άριστερών Παλαιστίνων. Άείζει τόν κόπο να σταθούμε και να δούμε τι συμβαίνει από καταυλισμό Τέλ Άλ Ζαάταρ.

Μερικοί Παλαιστίνιοι φενταγίν άσφασιμένοι να κατοχυρώσουν την άξιοπρέπειά τους, με το μέτωπο ψηλά και την φλόγα της άγωνιστικότητας πάντα να καίει άγωνίζονται ενάντια σε ύπερτερες Ξενοκίνητες δυνάμεις που προσπαθούν να καταλάβουν το καταυλισμό. Χιλιάδες στρατού, έκατοντάδες άρμάτων, βαρύ πυροβολικό δηλ. όλα τα σύγχρονα όπλα χρησιμοποιούνται για να καταλάβουν το Τέλ Άλ Ζαάταρ. Η πολιorkία του καταυλισμού άρχισε έρω και 19 μέρες. Έγιναν πάνω από 50 επίθεσεις και όλες άσπκρούστηκαν.

— Πολλά μαθήματα μπορούμε να πάρουμε έμεις οι Κύπριοι από τους συντρόφους μας του Τέλ Άλ Ζαάταρ, από τους ανθρώπους που νίκησαν το θάνατο από τους ανθρώπους που άπέδειξαν ότι οι λαοί που άγωνίζονται, ότι δεν ύπάρχει γι' αυτούς άλλος δρόμος εκτός από το δρόμο για την νίκη, για την άπελευθέρωση της Παλαιστίνης της πατρίδας τους.

ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΤΗΣ ΕΝΤΕΜΠΕ

ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Άλλη μία θεαματική «έπιτυχία» πέτυχαν την περασμένη βδομάδα οι σιωνιστές του Ίσραήλ με την έπιχείρηση στο άεροδρόμιο της Έντεμπε που είχε σαν άποτέλεσμα την άπελευθέρωση των όμηρων που κρατούσαν οι άεροπειρατές. Ο δυτικός Τύπος, σ' ένα ύποκριτικό παραλήρημα, χαιρέτησε την Ίσραηλιτική έπιδρομή σαν «νίκη ενάντια στη τρομοκρατία» σαν έπιβολή του νόμου κλπ., κλπ.

Είναι όμως άνάγκη να δά-
λουμε τα πράματα στη θέση τους. Αυτό που συνέβηκε στην Έντεμπε είναι ακριβώς ή συμπύκνωση του τι είναι ή άτομική και τι είναι ή κρατική τρομοκρατία. Ένας λαός διωγμένος από τη πατρίδα του, στερημένος από κάθε άνθρώπινη άξιοπρέπεια διεξάγει ένα άπελπισμένο άγώνα για την άπελευθέρωση. Γύρω ό κόσμος βλέπει το δράμα του με άπάθεια. Είναι έπόμενο πως μέσα σ' αυτό το λαό θα

ήρωικά παιδιά είναι που οι ύποκριτές της δύσης χαρακτηρίζουν με δυι πιο βαρύ έπίθετο μπορούν να βρουν.

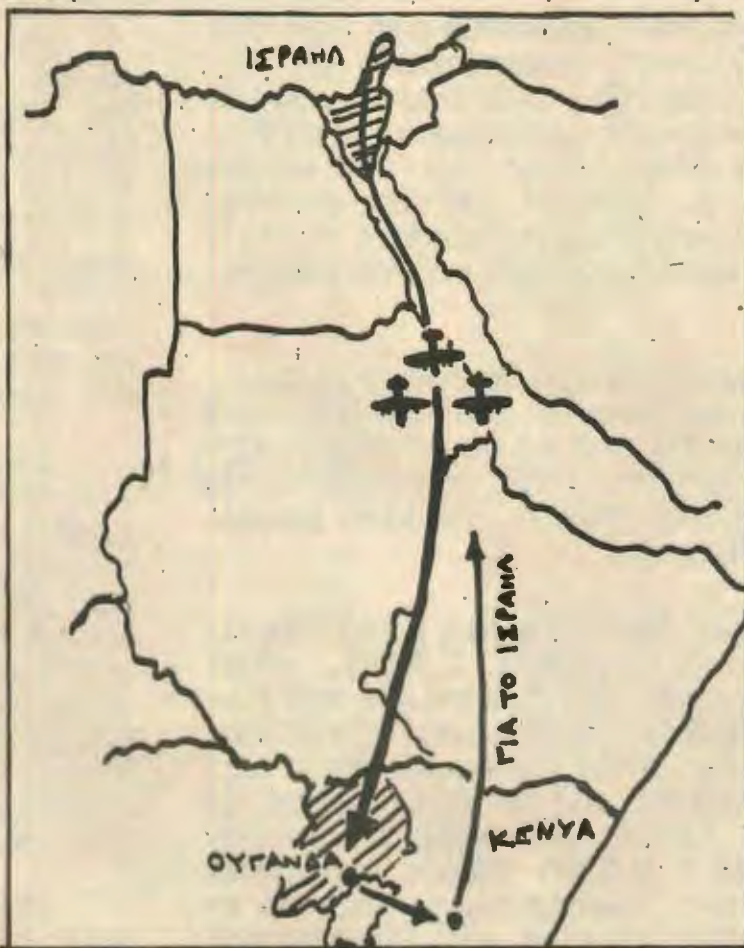
"Όσο για τους μεγάλους άπελευθερωτές» μόνο έπαίλους έχουν. Και όμως οι δικές τους πράξεις δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια τρομοκρατία σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα, με έπίσημη κρατική ύπόσταση. Για να άποφύγουν την άπόλυση των φυλακισμένων Παλαιστίνων ήταν διατεθειμένοι

λέσματα που μπορεί να φέρει ή άτομική τρομοκρατία. Σωστά ή Όργάνωση για την Άπελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO) θεωρεί τέτοια τρομοκρατία βλαβερή για την Παλαιστινιακή επανάσταση. Με τόν έλεγχο των μέσων μαζικής έπικοινωνίας από την αντίδραση τέτοια δράση προκαλεί την άποξένωση των προοδευτικών μαζών και δίνει την ευκαιρία στους ύποκριτές της δύσης να δημαγωγήσουν. Όσοι ήρωισμός και αυτοθυσία κι αν περιέχεται μέσα σ' αυτή την δράση δεν παύει από του ν' άποτελεί κακή προσφορά στον άγώνα.

Ίδιαίτερα σήμερα που ή Παλαιστινιακή Επανάσταση έχει ξεπεράσει το στάδιο της άπελπισίας το έπίκεντρο του άγώνα είναι άλλο. Τα γεγονότα στο Λίβανο και ή εξέγερση στη Δυτική Όχθη δείχνουν ξεκάθαρα το δρόμο της Παλαιστίνης προς τη νίκη: ή συμμαχία των άραβικών λαών με το παλαιστινιακό κίνημα ενάντιον του ήμπεριαλισμού και του σιωνισμού αλλά και ενάντιον των αντιδραστικών άραβικών καθεστώτων που καίζουν στην οδία το παιγνίδι του ήμπεριαλισμού καθώς και ή μαζικοποίηση του άγώνα μέσα στη Παλαιστίνη φέρνουν κίβλας θετικά άποτελέσματα. Ένας τέτοιος άγώνας θα σπάσει και τη συσπείρωση των Έβραίων εργατών γύρω από το σιωνιστικό κράτος.

Ό άγώνας της Παλαιστίνης είναι άγώνας μέχρι τη νίκη. Μέχρι την τελική συντριβή του ήμπεριαλισμού στη περιοχή. Δεν έχει καμιά άνάγκη για τρομοκρατία.

έκδηλωθουν φαινόμενα άτομικής τρομοκρατίας όπως ή τελευταία άεροπειρατεία.

Τι ζητούσαν οι άεροπειρατές; την άπελευθέρωση φυλακισμένων συμπατριωτών τους, Γι' αυτό το στόχο διακινδύνησαν τη ζωή τους χωρίς να ξεχάσουν πως τα θύματα της άεροπειρατείας δεν ήταν παρά άθωοι άνθρωποι. Είναι ένδεικτικό το ότι προτίμησαν να πεθάνουν μόνοι και να δώσουν την ευκαιρία στους σιωνιστές να δημαγωγήσουν παρά να σκοτώσουν άθώους. Αυτά τα

να διακινδυνεύσουν τη ζωή των όμηρων, να καταστρέψουν άεροπλάνα μιας άλλης χώρας και πάνω άπ' όλα να σκοτώσουν δεκάδες στρατιώτες της Ουγγάνδας που άσφαλώς δεν ήταν λιγώτερο άθωοι από τους όμήρους.

Είναι έμετική αυτή ή εξύμνηση της κρατικής βίας των σιωνιστών και ή καταδίκη της βίας ενός λαού που άγωνίζεται άπελπισμένα για την έπιβίωσή του. Άπό όσο πρέπει να εκτιμήσουμε σωστά τα άποτε-

Ἡ ἄρχουσα τάξη ἀνίκανη νὰ ἐπιβάλλει τὴν ἡγεμονία της

ΜΑΔΡΙΤΗ : ΝΕΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Μετά ἀπὸ μιὰ μικρὴ περίοδο ἡρεμίας ἡ Ἰσπανία ἔγινε καὶ πάλι τὸ σκηνικὸ γιὰ ἐργατικὴ ἀναταραχὴ καὶ συγκρούσεις ἐργατῶν — ἀστυνομίας. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἔγιναν ἀπεργίες καὶ διαδηλώσεις σ' ὅλες τίς μεγάλες πόλεις τῆς Ἰσπανίας καὶ ἰδιαίτερα στὴ Μαδρίτη.

Τὸ πιὸ σημαντικό, ἴσως, εἶναι ὅτι τὰ αἰτήματα τῶν διαδηλωτῶν παρουσιάζουν πιά μιὰ πολιτικὴ συγκεκριμενοποίηση. Ἐνῶ στίς ἀρχές εἶχαν σάν ἀμεσο στόχο οικονομικὲς διεκδικήσεις, μετὰ ζητούσαν δημοκρατικὲς μεταρρυθμίσεις, τώρα τὸ σύνθημα εἶναι πιὸ ἀμεσο: ἀπόλυση τῶν πολιτικῶν κρατουμένων. Αὐτὸ τὸ σύνθημα πρέπει νὰ ἴχει πολὺ ἀσκήμα στὴν Ἰσπανικὴ ἄρχουσα τάξη γιατί θυμίζει πολὺ τίς ἐπαναστατικὲς διαθέσεις τῶν Ἰσπανῶν ἐργατῶν τῆς δεκαετίας τοῦ τριάντα.

Ἐνα ἄλλο στοιχεῖο πού πρέπει νὰ παρατηρήσουμε εἶναι ἡ ὁλοένα ἀξαναπόνη ὀργάνωση τῶν ἐργατῶν. Μέσα ἀπὸ τίς ἀπεργίες ἄρχισαν

νὰ ξεπηδοῦν συντονιστικὰ σώματα ἐργατῶν (assemblies). Ὁ ἀρχικός ἀθρομητισμός δίνει σιγὰ σιγὰ τὴ θέση του σὲ μιὰ πιὸ ὀργανωμένη κατάσταση πού ἀπειλεῖ ν' ἀποτελέσει τὴ βάση μιᾶς δυαδικῆς ἐξουσίας: ἀπὸ τὴ μιὰ τὸ κράτος μετὰ τὴν ἀμφίβολη ἰσχύ του καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ assemblies τῶν ἐργατῶν πού ἀνδρώνονται μέσα στὸν ἀγῶνα.

Ἡ ἄρχουσα τάξη τῆς Ἰσπανίας εἶναι πιά ἀνίκανη νὰ ἐπιβάλλει τὴν ἡγεμονία της στὴ κοινωνία. Εἶναι θανάσιμα διχασμένη ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς πού θέλουν νὰ τὴν σώσουν διατηρώντας τὴν Φρανκικὴ καταπίεση καὶ σ' αὐτοὺς πού προσπαθοῦν νὰ ἀνοίξουν μερικὲς βαλβίδες ἀσφά-

λειας μετὰ «δημοκρατικὲς» μεταρρυθμίσεις. Ὅμως καμμιά τακτικὴ δὲν μπορεῖ νὰ κρατηθεῖ γιὰ πολὺ. Ἢδη ἡ πλειοψηφεία τῶν μεσαίων στρωμάτων δὲν ἀνέχεται πιά τὴν κατάσταση. Ἡ ἐργατικὴ τάξη ἀγωνίζεται καὶ δυναμώνει. Ἡ σύγκρουση δὲν θ' ἀργήσει καὶ ἡ νίκη τῆς ἀντίδρασης

δὲν ἔχει πολλὲς δυνατότητες. Ἡ ἐπανάσταση στὴν Ἰσπανία ἔχει κάθε λόγο νὰ νικήσει.

Μιὰ νίκη στὴν Ἰσπανία θ' ἀλλάξει ριζικὰ τὴν κατάσταση στὴν Εὐρώπη. Μιὰ σοσιαλιστικὴ Ἰσπανία θὰ ἐπηρεάσει θετικὰ τὰ γεγονότα

στὴν Πορτογαλία. Στὴ Γαλλία τὸ ἀριστερὸ κίνημα θὰ φουντώσει ἐνῶ ἡ Ἰταλία πού ἀπὸ καιρὸ βρίσκεται σὲ μεταίχμιο θὰ ἐπηρεαστεῖ σοβαρὰ. Στὴν Ἰσπανία δὲν παίζεται μόνο ἡ τύχη τῶν Ἰσπανῶν ἐργατῶν. Παίζεται τὸ παιχνίδι γιὰ ὅλη τὴν Εὐρώπη.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἡ 24ωρη γενικὴ ἀπεργία εἶναι ὁ προπομπὸς τῶν γιγάντιων συγκρούσεων πού θ' ἀκολουθήσουν

Γιὰ 24 ὥρες ἡ Αὐστραλία παράλυσε. Τραῖνα, λεωφορεία, χαλυβουργεῖα, ἐργοστάσια σταμάτησαν νὰ δουλεύουν. Ἡ ἐργατικὴ τάξη προειδοποιούσε ἐμπρακτὰ πὼς δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ χάσει ὅσα κέρδισε μετὰ ἀγῶνες καὶ μάχους.

Ὁ λόγος γιὰ τὴν ἀπεργία ἦταν ἡ προσπάθεια τῆς κυβέρνησης τῶν Φιλελευθέρων νὰ ἀναθεωρήσει τὸν νόμο γιὰ τὴν ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη πού περάστηκε ἀπὸ τὴν προηγούμενη κυβέρνηση τῶν Ἐργατικῶν. Οἱ ἀλλαγές πού προτείνονταν ἦταν βασικὰ σὲ βάρος τῶν κατωτέρων στρωμάτων καὶ ὁδηγοῦσαν στὴν ἀποδυνάμωση τοῦ συστήματος ἰατροφαρμακευτικῆς περίθαλψης. Παράλληλα θὰ δινόταν νέα ὁ-

θηση στὴν ἀνάπτυξη τῶν βιομηχανικῶν ἀσφαλειῶν υγείας.

Ἡ προσπάθεια τῆς κυβέρνησης νὰ πλήξει τὸ βιομηχανικὸ ἐπίπεδο τῶν ἐργαζομένων μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ ἡ ἐργατικὴ ἀντίδραση δὲν εἶναι τυχαία γεγονότα. Εἶναι οἱ πρῶτες ἀψιμαχίες μετὰ τὴν πτώση τῆς Ἐργατικῆς κυβέρνησης τοῦ Γκόφ Γουτλαμ τὸ περασμένο φθινόπωρο.

Σάν ἀποτέλεσμα τῆς παγκόσμιας οικονομικῆς κρίσης τῆς ἐποχῆς ἡ Αὐστραλία εἶ-

χε τὸ μερικὸ τῆς στίς οικονομικὲς δυσκολίες. Ἡ πολιτικὴ πού ἀκολουθοῦσε τότε ἡ Ἐργατικὴ κυβέρνηση γιὰ τὴν ἀνοδο τοῦ βιομηχανικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργαζομένων ἄρχισε νὰ ἀντιμετωπίζει προβλήματα. Οἱ Φιλελεύθεροι ἄρπαξαν τὴν εὐκαιρία καὶ μετὰ τὴν δύναμη πού εἶχαν στὴν Γερουσία συμπόταραν τὰ οικονομικὰ πλάνα τῶν Ἐργατικῶν.

Ὅταν ἀπέτυχαν νὰ διώξουν τὸν Γουτλαμ μετὰ συνταγματικὸ τρόπο οἱ εκπρόσωποι τῆς ἀστικῆς τάξης χρησιμοποίησαν ἄλλες μεθόδους. Ὁ «ἀντιπρόσωπος» τῆς Βασιλείας, πού περίπου ἔχει τὴν θέση τοῦ προέδρου σὲ συστήματα ὅπως τῆς Ἰταλίας ἡ

τῆς Ἑλλάδας, προέβηκε σὲ μιὰ πρωτοφανῆ ἐνέργεια: Ἐδίωξε τὸν πρωθυπουργὸ καὶ προκήρυξε ἐκλογές. Μετὰ μιὰ σειρά ἀπὸ δημοκρατικὲς κατηγορίες ἐναντίον στελεχῶν τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος — πού ἀσφαλῶς εἶχαν κάποια βάση — οἱ Φιλελεύθεροι κατάφεραν νὰ τίς κερδίσουν.

Οἱ ὑποσχέσεις τῶν Φιλελευθέρων γιὰ σωτηρία τῆς οικονομίας τῆς Αὐστραλίας ἀποδείχτηκαν ἀπλὴ ἐκλογικὴ ἀπάτη. Γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ τὰ βγάλουν πέρα ἔπρεπε νὰ χτυπήσουν τὸ βιομηχανικὸ ἐπίπεδο τῶν ἐργαζομένων. Ὅμως οἱ συντεχνίες τῆς Αὐστραλίας εἶναι πολὺ δυνατὲς γιὰ νὰ

ἐπιτρέψουν κάτι τέτοιο. Ἡ σύγκρουση μετὰ τὴν κυβέρνηση ἦταν ἀναπόφευκτη.

Ἡ κυβέρνηση τῆς Αὐστραλίας δὲν θὰ περιοριστεῖ στὴν ἀλλαγὴ τοῦ σχεδίου ἱατρικῆς περίθαλψης. Ὁ ἀναγκαστεῖ νὰ προχωρήσει καὶ σ' ἄλλους τομείς. Ἐτσι πρέπει ν' ἀναμένουμε πολὺ μεγαλύτερες διαμάχες. Ἡ 24 ὥρη γενικὴ ἀπεργία εἶναι ὁ προπομπὸς τῶν γιγάντιων συγκρούσεων πού θ' ἀκολουθήσουν, ἀπαλλαγμένη πιά ἀπὸ τὴν ψευδαίσθηση τῆς νομιμοφροσύνης τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῆς «οὐδετερότητας» τοῦ βασιλικοῦ εκπροσώπου θ' ἀγωνιστεῖ πεισματικὰ γιὰ τὰ δίκαιά της.

ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ

“Αν πριν το πραξικόπημα ο εργαζόμενος λαός ήταν οργανωμένος σε ένοπλη πολιτοφυλακή όχι μόνο δεν θα περνούσε ο φασισμός αλλά ούτε καν θα τολμούσε να ξεμυτίσει.”

ασπίδα εναντία στο φασισμό

Πριν από το πραξικόπημα όταν όλα τα σημάδια έδειχναν ότι ο φασισμός θα κτυπούσε, όλοι οι παράγοντες μας καθυστέρησαν λέγοντας ότι με την πρώτη κίνηση οι πραξικοπηματίες θα συντρίβονταν.

Σε κάθε άπατηση του λαού για τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής, το επίσημο κράτος και τα «νομιμόφρον» κόμματα άπανθούσαν ότι οι έπιδοξοι φασιστές του Κυπριακού λαού θα συλλαμβάνονταν σε ζήτημα ημερών. Μας έλεγαν ότι τα κρατικά όργανα ήταν σε θέση να προλάβουν το πραξικόπημα και να υπερασπίσουν τα λαϊκά συμφέροντα.

‘Η Αρχιεπισκοπή καταστραμμένη, έργο του φασισμού.

νοσοι ο φασισμός αλλά ούτε καν θα τολμούσε να ξεμυτίσει.

ΛΑΪΚΗ

ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ ΤΩΡΑ

Σήμερα 2 χρόνια μετά το πραξικόπημα ή φασιστές είναι ακόμα ένοπλοι και οι ιμπεριαλιστικοί κύκλοι προσπαθούν να επιβάλουν λύση που είναι ενάντια στα συμφέροντά μας.

Είναι φυσικό ή φασιστική δύναμη να χρησιμοποιηθεί και πάλιν όταν τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα διατάζουν.

Οι σημερινές απαντήσεις ότι ο φασισμός έχει αποδυναμωθεί: ότι δεν τολμά να κτυπήσει, ότι το κράτος θα τον συντρίψει, ότι ο στρατός είναι δημοκρατικός μοιάζουν πάρα πολύ με τις απαντήσεις πριν τον ματωμένο Ιούλη του 1974.

‘Η οδία είναι ότι ο φασισμός θα κτυπήσει όταν θα εξυπηρετούνται τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας ή του ιμπεριαλισμού και όπως μας έχει αποδείξει ο Ιούλης

του 1974 τα κρατικά όργανα δεν θα καταφέρουν να αποτρέψουν την καταστροφή.

Οι μόνοι που μπορούν να αντισταθούν και να υπερασπίσουν τα λαϊκά συμφέροντα είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι λαός. Μπορούν να το κάνουν μόνο μέσα από μια οργανωμένη ένοπλη λαϊκή πολιτοφυλακή που να ελέγχεται από τον ίδιο το λαό που μόνο σκοπό θα έχει να υπερασπίζεται τα λαϊκά συμφέροντα.

Πολλές φορές η ιστορία επαναλαμβάνει τον εαυτό της. Οι ισχυρισμοί ότι το κράτος θα ποταμίσει τον φασισμό έχουν ειπωθεί πριν το 1974 και όμως δεν αποφύγαμε τον ματωμένο ΙΟΥΛΗ του 1974. Σήμερα οι ισχυρισμοί αυτοί επαναλαμβάνονται. Ένας είναι ο τρόπος για να μην επαναληφθεί ο Ιούλης του 1974: Δημιουργία ένοπλης λαϊκής πολιτοφυλακής τώρα.

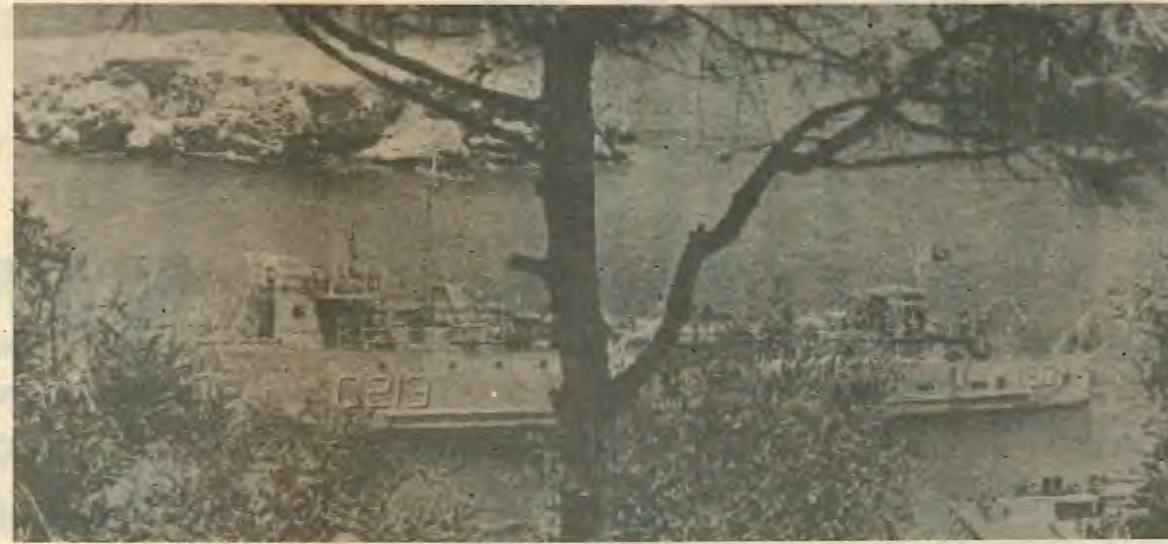
Δέν έχουμε δικαίωμα να δειλιάσουμε μπροστά στην αντίδραση της οικονομικής ολιγαρχίας. ‘Ο Κυπριακός λαός είναι σήμερα πιό δυνατός παρά ποτέ. Θα βρη συμμάχους στους λαούς όλου του κόσμου σε πείσμα των ιμπεριαλιστών και των πραχτόρων τους.

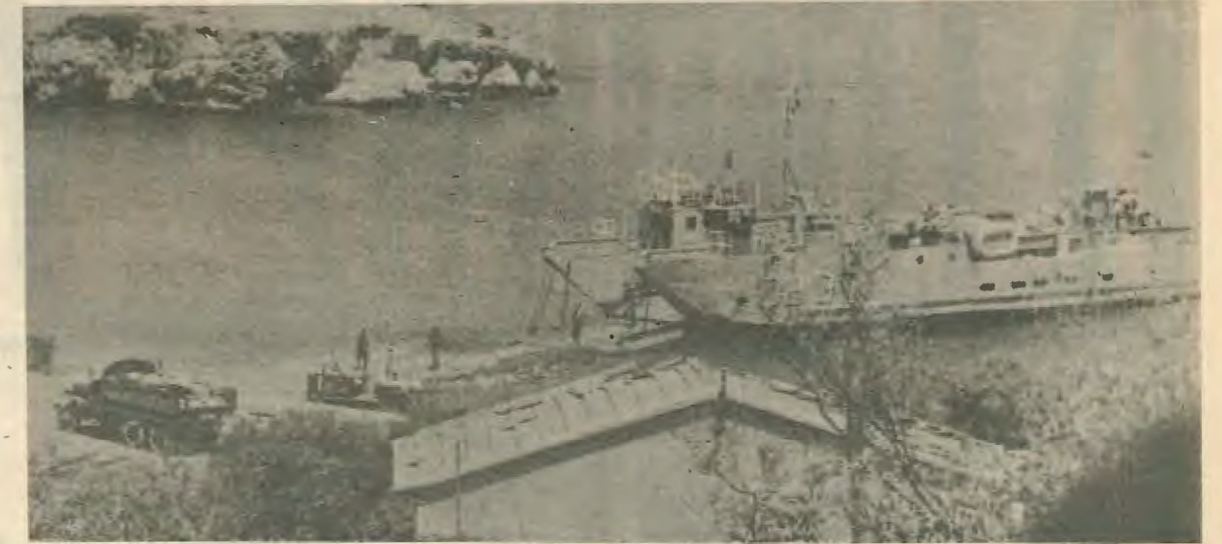
Προεδρικό

Οι φασίστες στο Προεδρικό.

Οι Τούρκοι εισβάλλουν. Κάποιοι τους άνοιξαν τις πόρτες.

ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑ

‘Ο Κυπριακός λαός είναι σήμερα χωρισμένος στα δύο. Αυτό το διαχωρισμό προσπαθούν να διατηρήσουν ακόμα πιό πολύ και να το χρησιμοποιήσουν για να ξεγαλάσουν το λαό. ‘Όμως οι έμπειρίες του πραξικοπήματος και της εισβολής έχουν ανέβασει προμερά τη πολιτική συνειδητοποίηση του

κόσμου. Έλληνες ήταν οι φασίστες που έπνιξαν το Κυπριακό λαό στο αίμα τις 15 Ιούλη του 1974 και άνοιξαν τις πόρτες στη Τουρκική εισβολή. Τούρκοι, ήταν οι στρατοκράτες που ανάγκασαν τους Τουρκοκύπριους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και τις περιουσίες του, και τους έριξαν στη σημερινή άθλιότητα. Είναι αυτοί οι ίδιοι «Έλληνες» και «Τούρκοι» που κρατούν τον Έλληνα και τον Τούρκο λαό στη φτώχεια και την καταπίεση, που κρατούν την Ελλάδα και τη Τουρκία μέσα στα ιμπεριαλιστικά πλοκάμια. Είναι αυτοί που θρουν για το χατήρι μιας ολιγαρχικής οικονομικής ολιγαρχίας που συνεκμεταλλεύεται τη δουλειά του λαού με τους ιμπεριαλιστές.

Και ενώ από τη μία οι λαοί μας πεινούν και αγωνίζονται νύχτα και μέρα στο αλτρί, τα εργοστάσια και τα μεταλλεία για ένα κομμάτι ψωμί και έδω και στη Τουρκία και στην Ελλάδα και στις χώρες της Μ. Ανατολής, οι ιδρύματά μας μετατρέπεται σε χρυσάφι για να γεμίσουν κάποια χρηματοκιβώτια, και να θησαυρίζουν κάποιοι πορτομάνοι μεγιστάνες του πλούτου πέρα από τον ατλαντικό. Υπάρχουν ακόμα στις χώρες σε χρυσάφι για να γεμίσουν κάποια χρηματοκιβώτια, και να θησαυρίζουν κάποιοι πορτομάνοι μεγιστάνες του πλούτου πέρα από τον ατλαντικό. Υπάρχουν ακόμα στις χώρες σε χρυσάφι για να γεμίσουν κάποια χρηματοκιβώτια, και να θησαυρίζουν κάποιοι πορτομάνοι μεγιστάνες του πλούτου πέρα από τον ατλαντικό.

Καθοριστικός παράγοντας για την επιτυχία του αγώνα είναι η σωστή αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων. Έδω πρέπει να πούμε πως η σωστή οικονομική πολιτική δεν είναι δυνατό να ακολουθηθεί χωρίς τη μανησμένη αντίδραση της οικονομικής ολιγαρχίας. Αυτή την αντίδραση πρέπει να την περιμένουμε και να μας έτοιμοι για την αντιμετώπισή της. Η οικονομική ολιγαρχία δεν είναι σε θέση να δει πέρα από τα στενά ταξικά της συμφέροντα. Και σήμερα ο Κυπριακός λαός δε μπορεί να επιτρέψει στα οικονομικά μονοπώλια να συνεχίσουν την εκμετάλλευση της δουλειάς του. Η πολιτική των επιχειρηγήςσεων του ίδιου

τικού κεφαλαίου από το κράτος είναι απαράδεκτη. Το οικονομικών πρόγραμμα που προτείνει η Σ.Ν. ΕΔΕΝ απαιτεί:

1. Κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας (Τράπεζες, ασφάλειες, εξαγωγικό - εισαγωγικό εμπόριο, μεταλλεία πετρελαίου-βη).
2. Πλήρη απασχόληση - όχι απόλυση. ‘Αν δεν υπάρχει δουλειά για όλους μείωση των ώρων εργασίας χωρίς μείωση απολαβών. Στην περίπτωση που μια εταιρία ισχυρίζεται πως δεν μπορεί να συνεχίσει τις εργασίες της μ' αυτούς τους όρους να μπαίνει κάτω από την κοινή διαχείριση κράτους - προσωπικού - διεύθυνση.
3. Δημιουργία κρατικών επιχειρήσεων με κοινή διεύθυνση κράτους - προσωπικού.
4. Παροχή χαμηλότοκων δανείων σε αγροτικούς συνεταιρισμούς.
5. Διάθεση κρατικής, εκκλησιαστικής και άλλης ανεκμεταλλεύτης γης σε γεωργικούς συνεταιρισμούς για καλλιέργεια.

Τα παραπάνω δεν αποτελούν ρομαντικούς δραματισμούς. Είναι μια καυτή αναγκαιότητα για την πλήρη εκμετάλλευση των δυνατοτήτων της Κύπρου και την πρόθεση του αγώνα. Δέν έχουμε δικαίωμα να δειλιάσουμε μπροστά στην αντίδραση της οικονομικής ολιγαρχίας. ‘Ο Κυπριακός λαός είναι σήμερα πιό δυνατός παρά ποτέ. Θα βρη συμμάχους τους λαούς όλου του κόσμου σε πείσμα των ιμπεριαλιστών και των πραχτόρων τους.

Οι εισβολείς.

εκφραση

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ [ΕΔΕΝ]

Παρασκευή, 5 του 'Απριλίου 1974

'Αρ. Φύλλου 16

Οι δραματικές εξελίξεις των τελευταίων δύο χρόνων, άφησαν την πικρή γεύση του αλέθρου στα χείλη κάθε Κύπριου πατριώτη. Αυτοί που θα έπρεπε να είναι φίλοι αποδείχθηκαν οι φανατικότεροι εχθροί, οι τέως «πρώτοι» αποδείχθηκαν προδότες. Οι πολιτικοί «ηγέτες» αποδείχθηκαν ασταμάτητοι, τυφλοί της πολιτικής. Τώρα ακούουμε από τα ρεβιζιόνιστρα και διαβάζουμε στις εφημερίδες ότι οι συνωμότητες ναυαγούν, επικείμενη Έλληνοτουρκικός πόλεμος και διάφορα τέτοια. Και μεις είμαστε σίγουροι ότι πίσω από αυτή τη διτορία σε κάτι μαγειρεία που άλλοι έφτιαξαν, κάτι μαγειρεύεται σε βάρος του Κυπριακού λαού. Κάτι έχει και τόσο νόστιμο βέβαια. ‘Ο λαός και πάλι θα νικήσει, κι 'όλοι τούτοι οι προσιπλανόμενοι παλιότατοι, θάρρους και ηρωισμοί, να επιτύχουν από αυτόν τα δικαιώματά τους του 1974. ‘Εξέρχονται πάλι με την υποστήριξη του Κόμμουνιστικού και όλων των ενόπλιων των δημοκρατικών να μάχονται τα χαλιναίρια του Κυπριακού κράτους. ‘Ο λαός όμως μπορεί και νικάει.

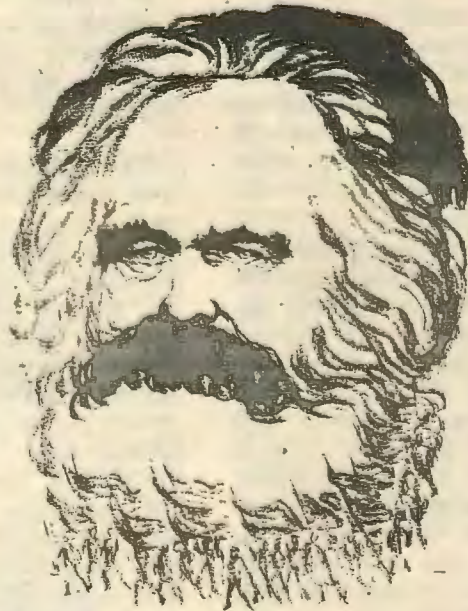
ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΥΛΙΣΜΟΣ

Στο προηγούμενο μας σημείωμα πάνω στο θέμα του υλισμού εξετάσαμε την εμφάνιση του και τις διαφοροποιήσεις του σαν θεωρίας σε διάφορες εποχές. Είδαμε πως δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τον κόσμο αρχίζοντας από οποιαδήποτε μεταφυσική αφετηρία, όπως είναι ή «Απόλυτη Ίδεια» του Χέγκελ, ή ο Θεός. Πέρα απ' αυτό είδαμε ότι δεν μπορούμε να μιλούμε για τον άνθρωπο αφηρημένα, γιατί οι άνθρωποι μεταξύ τους παρουσιάζουν διαφορές που προκύπτουν από την κοινωνική τους θέση. Και επειδή αυτές οι κοινωνικές διαφορές δημιουργούνται ιστορικά, θα πρέπει να εξετάσουμε την ίδια την ιστορία του ανθρώπου, τον άνθρωπο στις διάφορες ιστορικές περιόδους όπως συνεχώς εμφανίζεται αλλαγμένος μέσα σε μια πορεία πάλης, μέσα από την οποία ποτέ δεν παραμένει αναλλοίωτος.

Η συγκεκριμένη αντίληψη της ιστορίας που είναι γνωστή με τον όρο «ιστορικός υλισμός», βλέπει την ιστορία όχι σαν ένα σύνολο, τυχαίων γεγονότων, ούτε σαν μια πορεία από επαναλήψεις αλλά ούτε και σαν έργο των μεγάλων αντρών ή σαν έργο εξωιστορικών δυνάμεων όπως είναι το «Αθάνατο Πνεύμα», ο θεός κ.τ.λ. Αντίθετα, αντιλαμβάνεται την ιστορία σαν την εξέλιξη της ανθρωπότητας όπως καθορίζεται από τη φύση της εργασίας. Ο καταμερισμός της εργασίας, η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, η ιδιοποίηση των αποτελεσμάτων της παραγωγής από μερικά άτομα, δημιουργούν αντιθέσεις μέσα στην κοινωνία. Κάθε στάδιο της εξέλιξης των παραγωγικών δυνάμεων απαιτεί ορισμένες ειδικές σχέσεις παραγωγής, μορφές βασικά διανοητικές, χωρίς τις οποίες

φέρνει μαζί της τη δική της άρνηση. Οι παραγωγικές δυνάμεις επάξουν σε κάποιο στάδιο το έμποδο που παρουσιάζουν οι συγκεκριμένες σχέσεις παραγωγής. Τότε μια νέα τάξη πραγμάτων εμφανίζεται, προσαρμοσμένη στις νέες παραγωγικές δυνάμεις. Για παράδειγμα, στην «Αθλιότητα της Φιλοσοφίας» ο Μάρξ γράφει: «Αποχτώντας νέες παραγωγικές δυνάμεις, οι άνθρωποι αλλάζουν τις μεθόδους παραγωγής αλλάζουν τον τρόπο με τον οποίο κερδίζουν το ψωμί τους, αλλάζουν όλες τις κοινωνικές σχέσεις. Ο μύθος του χεριού σου δίνει μια κοινωνία με κύριο τον φεουδάρχη. Η ατμομηχανή την κοινωνία του βιομηχανικού κεφαλαίου κ.τ.λ.»

Η θεωρία αυτή της εξέλιξης της κοινωνίας έχει πολλές φορές γίνει αντικείμενο υπεραπλοώσεως και μπηχα-

οι παραγωγικές δυνάμεις — τεχνολογία, μηχανήματα, εργασία — δεν μπορούν να λειτουργήσουν, που σημαίνει ότι ή ίδια ή κοινωνία δεν μπορεί να λειτουργήσει. Οι μορφές λοιπόν της ιδιοκτησίας, οι σχέσεις δηλ. παραγωγής, αντιστοιχούν στο επίπεδο των παραγωγικών δυνάμεων. Οι παραγωγικές δυνάμεις, όμως, ποτέ δεν παραμένουν στατικές. Η εξέλιξη τους έχει σαν αποτέλεσμα τη σύγκρουσή τους με τις σχέσεις παραγωγής. Κάθε μέθοδος παραγωγής

νιστικής έρμηνείας. Πολλοί έρμηνεύσαν τον ιστορικό υλισμό του Μάρξ σαν μια θεωρία που βλέπει την ιστορία να λειτουργεί όπως ένας αυτόματος μηχανισμός, που τα βασικά του εξαρτήματα δεν είναι ζωντανόι άνθρωποι αλλά νεκρά αντικείμενα, όργανα εργασίας, μηχανές, και σχέσεις αντικειμένων. Έτσι είδαν τη νέα κοινωνία να ξεπετάγεται από μόνη της, χωρίς πάλη και προκαθορισμένα, σαν αποτέλεσμα της ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων.

Παρ' όλα αυτά, ο Μάρξ ποτέ δεν είχε σκοπό να μειώσει τη σημασία του ανθρώπινου παράγοντα. Στην «Αθλιότητα της Φιλοσοφίας» γράφει:

«Απ' όλα τα μέσα παραγωγής, ή μεγαλύτερη παραγωγική δύναμη, είναι ή ίδια ή επαναστατική τάξη». Η αντίληψή του για το ρόλο της εξέλιξης των υλικών συνθηκών από τη μια και της ανθρώπινης δραστηριότητας από την άλλη φαίνεται καθαρά σε διάφορα έργα του. Στην 18η Μπρουμπαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη λέει τα εξής:

«Οι άνθρωποι φτιάχνουν την ιστορία, αλλά δεν την δημιουργούν ακριβώς όπως θέλουν δεν την δημιουργούν κάτω από συνθήκες που διαλέγουν οι ίδιοι, αλλά κάτω από τις περιστάσεις που άμεσα συναντούν, όπως είναι δοσμένες και κληροδοτημένες από το παρελθόν».

Η ιδέα δηλαδή είναι ότι ή ανάγκη της εξέλιξης φέρνει μαζί της και την κατάσταση εκείνη κάτω από την οποία οι άνθρωποι πραγματοποιούν την αλλαγή και συνεισφέρουν στην πορεία της εξέ-

λιξης λαμβάνοντας ελεύθερες αποφάσεις. Η αντίληψη της ιστορίας από τον Μάρξ βασίζεται στο γεγονός ότι υπάρ-

χει μια αντικειμενική τάξη, που μόνο αυτή μπορεί να καταστρέψει τον καπιταλισμό και να συνεχίσει την εξέλιξη

χει μια αντικειμενική εξέλιξη που περιέχει τη δημιουργία ενός υποκειμενικού παράγοντα που είναι απαραίτητος για την πραγματοποίηση της εξέλιξης. Έτσι ή ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων και ή εμφάνιση του καπιταλισμού

του ανθρώπου. Γι' αυτό ο Μάρξ είδε την ανάγκη της οργάνωσης του προλεταριάτου, της οργάνωσης εκείνης που θα κατευθύνει τους αγώνες της εργατικής τάξης ενάντια στην συλλογική εξουσία της άρχουσας τάξης.

Η ΙΣΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Τό ότι ζούμε σε μια κοινωνία που είναι πολύσια σε αγαθά είναι επειδή εκατομμύρια άνθρωποι συνεργάζονται για να παράγουν. Αν πάρουμε οποιαδήποτε δουλειά και δ-ποιόδηποτε άνθρωπο θα δοίμε ότι βασίζεται στην εργασία πολλών άλλων. Από το φαί που τρώμε που παράγουν άλλοι τα σπίνια που μένουμε που χτίσαν άλλοι τα έργα-λεια που δουλεύουμε που ε-φτιαξαν άλλοι.

Τό σύστημα όμως που ζούμε παράγει ανισότητα έπιμετάλλευση αδικία. Για να τα εξαλειφούμε χρειαζόμαστε μια κοινωνική λύση. Μια λύση που να βασίζεται στο γεγονός ότι όλοι προσφέρουμε και επομένως όλοι πρέπει να απολαμβάνουμε τό ίδιο. Σοσιαλισμό.

Στό σοσιαλισμό ή εργάτης θα πληρώνεται τό ίδιο με αυτόν που διευθύνει. Μήπως φαίνεται ούτοπικό;

Όχι είναι κάτι που μπορεί θαυμάσια να εφαρμοστεί στην πράξη. Οι Μπολσεβίκοι προσπάθησαν να κάμουν κάτι τέτοιο μετά την επανάσταση όταν όλα τα μέλη του κόμμα-τος — αξιωματικοί του στρα-τού αξιωματοχοί την Σοβιέτ ή εργάτες στα εργοστάσια — πληρώνονταν τό ίδιο.

Αυτό εφαρμόστηκε ακόμα και στον ίδιο τό Λένιν σαν

προέδρου του Συμβουλίου των Λαϊκών Επιτρόπων και μά-λιστα όταν κάποιος αύξησε τον μισθό του Λένιν συνάντησε την αντίδρασή του.

Στόν καπιταλισμό θέβαια ζητούμε συνεχώς αύξησεις αλλά είναι επειδή τό σύστημα μας κάμνει να ζούμε συνεχώς σε ανασφάλεια.

Στό σοσιαλισμό καθένας μας θάχει ένα καλό βιοτικό επίπεδο, ιατρική περίθαλψη, εκπαί-δευση και στέγαση. Και αυτό θά είναι δικαίωμα για τον κάθε ένα είτε είναι άρρωστος είτε γέρος. Δεν θά ζούμε κάτω από ανασφάλεια.

Τά έσοδα που δεν είναι άποτέλεσμα δουλειάς — ένοικια γής και σπιτιών, μετοχές, τόκοι — δεν θά επιτρέπονται. Οι μεγάλες εκτάσεις γής, τά εργοστάσια, οι τράπεζες θά γίνουν κτήμα του συνόλου όλων.

Η παραγωγή στόν σοσια-λισμό θά γίνεται για να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες μας όχι για κέρδος.

Τό κράτος δεν θά είναι όπως τό σημερινό. Θά επανδρώνεται από εκλεγμένους εργατικούς αντιπροσώπους που θά πληρώνονται όσον όλοι μας και θά μπορούμε να τους ανακαλέσουμε όποτε δοίμε ότι οι πράξεις τους είναι αντίθετες με τά συμφέροντα μας

— ήμεις που τους εκλέξαμε. Φυσικά ή μορφή του κράτους θά είναι τέτοια ώστε να μπορούμε να ασκούμε αυτό τον έλεγχο.

Αλλά ή άπώτερος σκοπός του σοσιαλισμού δεν είναι έπιπώς ισότητα στους μισθούς. Είναι πραγματική ισότητα.

Άπώτερος σκοπός είναι να εφαρμοσθή ή αρχή: ή κάθε ένας να προσφέρει ανάλογα με τις ικανότητές του και να παίρνει σύμφωνα με τις ανάγκες του. Οι ανάγκες μας έξ άλλου δεν είναι οι ίδιες. Ένας με 4 παιδιά έχει περισσότερες ανάγκες από έναν έ-λειθερο.

Η αρχή αυτή δεν είναι κάτι τό παράλογο ή τό ανεφάρμοστο. Άκόμα και σήμερα βρίσκουμε εφαρμογές της. Παράδειγμα είναι ή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε χώρες που εφαρμόζεται δωρεάν και για όλους. Μερικοί χρειάζονται να μείνουν στο νοσοκομείο για μήνες και μερικοί δεν χρειάζονται να πάνε καθόλου.

Αν αυτή ή αρχή εφαρμοσθή σε όλους τους ταμείς της ζωής μας τότε θά έχουμε πραγματική ισότητα.

Από τον καθένα σύμφωνα με τις ικανότητές του στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του.

Α' ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

ΕΔΕΝ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

Έγινε στις 11 του Ιούλη του 1976 στο κέντρο «ΚΑΜΑΡΕΣ» της Λάρνακας η Α' επαρχιακή συνδιάσκεψη της ΕΔΕΝ Λάρνακας. Στη συνδιάσκεψη έλαβαν μέρος αρκετοί αντιπρόσωποι από τη πόλη και επαρχία της Λάρνακας.

— Τις εργασίες της συνδιάσκεψης άνοιξε εκπρόσωπος του Σ.Κ. ΕΔΕΚ.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ. ΤΕΜΒΡΙΩΤΗ

«Ο Κυπριακός λαός ξέρει σήμερα, ότι οι έχθροι του είναι ο ιμπεριαλισμός, οι πληρεξούσιοι και τα προγεφυρώματά του. Ξέρει ότι έχθρος του είναι και η ντόπια οικονομική ολιγαρχία που έχασε την εθνική της περηφάνεια και τα συμφέροντά της με τα συμφέροντα του ιμπεριαλισμού, αποτελώντας έτσι το ουσιαστικό ιμπεριαλιστικό προγεφύρωμα.

Κύριος όμως έχθρος του λαού μας, είναι ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός που θέλει τους λαούς να δουλεύουν

— Στην συνέχεια απηρόθυναν χαιρετισμούς εκπρόσωποι από τις Επαρχιακές Επιτροπές Λευκωσίας και Λαμεσού.

Στη συνέχεια έγινε πολιτική εισήγηση από τον σύμβουλο Γενικό Γραμματέα της Σοσιαλιστικής νεολαίας ΕΔΕΝ Μ. Τεμβριώτη ο οποίος μεταξύ άλλων είπε και τα εξής:

ρδη με χρηματοδότηση από το κράτος, από λεφτά που βασικά ανοίχουν στον λαό. Τα αδέρφια μας οι τουρκοκύπριοι ζουν κάτω από άφορητες συνθήκες με μία εγκάθετη γκαγκστερική κλίκα στην εξουσία και κάτω από την μπότα των 40 χιλιάδων τουρκικών στρατευμάτων.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ αγωνίζεται για την εδραίωση ενός αντικατοχικού, αντιιμπεριαλιστικού μετώπου Ελλήνων και Τούρκων του νησιού, κάτω από την ηγεσία του εργαζόμενου λαού και το ε-

ράγοντα της επιτυχίας του αγώνα. Έδώ πρέπει να ποδομε πώς η σωστή οικονομική πολιτική δεν είναι δυνατόν να ακολουθηθεί χωρίς τη μακροπρόθεσμη αντίδραση της οικονομικής ολιγαρχίας. Αυτή την αντίδραση πρέπει να την περιμένουμε και να μας ετοιμοί για την αντιμετώπισή της. Η οικονομική ολιγαρχία δεν είναι σε θέση να δηπέρα από τα στενά ταξικά της συμφέροντα. Και σήμερα ο Κυπριακός λαός δε μπορεί να επιτρέψει στα οικονομικά μονοπώλια να συνεχίζουν την εκμετάλλευση της δουλειάς του. Η πολιτική των επιχειρήσεων του ιδιωτικού κεφαλαίου από το κράτος είναι απαράδεκτη. Το οικονομικό πρόγραμμα που προτείνει η Σ.Ν. ΕΔΕΝ απαιτεί:

1. Κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας (Τράπεζες, ασφάλειες, εξαγωγικό - εισαγωγικό εμπόριο, μεταλλεία πετρελαιοειδη).

2. Πλήρη απασχόληση — όχι απολύσεις. Αν δεν υπάρχει δουλειά για όλους μείωση των όρων εργασίας χωρίς μείωση απολαβών.

Στην περίπτωση που μία εταιρεία λησυχάζεται πώς δεν μπορεί να συνεχίσει τις εργασίες της μ' αυτούς τους όρους να μπαίνει κάτω από την κοινή διαχείριση κράτους — προσωπικού — διεύθυνσης.

3. Δημιουργία κρατικών επιχειρήσεων με κοινή διεύθυνση κράτους — προσωπικού.

4. Παροχή χαμηλοτόκων δανείων σε αγροτικούς συνεταιρισμούς.

5. Διάθεση κρατικής, εκκλησιαστικής και άλλης ανεκμετάλλευτης γης σε γεωργικούς συνεταιρισμούς για καλλιέργεια.

Τα παραπάνω δεν αποτελούν ρωμάντικούς δραματισμούς. Είναι μία καυτή αναγκαϊότητα για την πλήρη εκμετάλλευση των δυνατοτήτων της Κύπρου και στην προώθηση του αγώνα. Δεν έχουμε δικαίωμα να δειλιάσουμε μπροστά στην αντίδραση της οικονομικής ολιγαρχίας. Ο Κυπριακός λαός είναι σήμερα πιο δυνατός παρά ποτέ. Θα βρή συμμάχους στους λαούς όλου του κόσμου σε κείαμα των ιμπεριαλιστών και των πραχτόρων τους.

η νεολαία

απαιτεί

ΨΗΦΟ

ΣΤΑ 18

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Ακολούθως ο σ. Γιώργος Ιακώβου μέλος της Επαρχιακής Επιτροπής που αποχώρησε κατέθεσε οργανωτική εισήγηση. Για την καλύτερη οργάνωση της πόλης και Επαρχίας Λάρνακας ελήφθησαν συγκεκριμένες αποφάσεις που ενέκρινε η διαμέλεια της συνδιάσκεψης.

Στην σημερινή πρώτη Επαρχιακή Συνδιάσκεψη ΕΔΕΝ Λάρνακας πρέπει να δοθεί μεγάλο βάρος στη συζήτηση για τα οργανωτικά θέματα. Ο διάλογος, ο προβληματισμός και οι αποφάσεις που θα πάρουμε για τον τελικό καταρτισμό ενός επαρχιακού οργανωτικού πλάνου θ' αποτελέσουν βάση της δουλειάς μας και προϋπόθεση της επιτυχίας μας. Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ, πρωτοπόρα στην πάλη και τον αγώνα του λαού μας ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τους ντόπιους πολιτικοστρατιωτικούς φορείς και υποστηρικτές του, μπορεί και πρέπει να στέκεται πάντα ψηλά, άτασάλινη, εύελικτη, ανένδοτη και ανυποχώρητη ώστε να καθοδηγεί και να κρατεί με τους αγώνες και τη δράση της την Κυπριακή νεολαία στη σωστή πορεία για την εκπλήρωση των στόχων του εθνικοαπελευθερωτικού μας αγώνα.

Για την εκπλήρωση του σκοπού αυτού η ΕΔΕΝ πρέπει να αγκαλιάσει τα πλατεία στρώματα της μαθητικής και της εργαζόμενης νεολαίας με τα οποία θα πρέπει να βρίσκεται σε καθημερινή επαφή. Με την βοήθεια κριτικά στημένων οργανωτικών μηχανισμών που πρέπει να στηθούν στη βάση των καταστατικών αποφάσεων του Ιουλιού της Συνέδριου, θα πρέπει να καταφέρει να μπει στα σχολεία και τους χώρους δουλειάς των νέων, να τους οργανώ-

σει, να τους διαφωτίσει, και να τους κερδίσει, μορφωνώντας τους, πολιτικά και ιδεολογικά και μετατρέποντας τους σε ζωντανά στελέχη ενός εδελκτου και αγωνιστικού μηχανισμού όπως θέλουμε να είναι η νεολαία μας, για να ανταποκρίνεται στις τεράστιες εθδνες που θέλει και μπορεί να αναλάβει στη σημερινή εθνικοαπελευθερωτική φάση του αντιιμπεριαλιστικού μας αγώνα.

Με βάση την πιο πάνω ανάλυση που γίνεται μέσα από την καθημερινότητα της ζωής, μέσα από την ανάλυση του πολιτικού μας προβλήματος και των προοπτικών που χρειάζονται για το κτίσιμο των μακροχρονίου αγώνα κατετέθησαν τα πλάνα δουλειάς και καθωρίσθηκαν οι τομείς δράσης. Για την πόλη και συνοικίες της Λάρνακας που αντιμετωπίζουν διαφορετικά προβλήματα οργάνωσης κατατέθηκε χρονοδιάγραμμα πλάνο δουλειάς που θα ολοποιηθι πολύ σύντομα.

Για την υπαίθρο όπου οι ασχολίες και τα προβλήματα των ανθρώπων είναι διαφορετικά το πλάνο δουλειάς καταρτίστηκε με βάση τις αντικειμενικές δυσκολίες και οι στόχοι μπηκαν μμποροθν να συμπληρωθοθν πολύ σύντομα.

Στην συνέχεια έγινε απολογισμός δουλειών από μέλη της απερχόμενης Επαρχιακής Επιτροπής και έγινε ψήφισμα.

Ακολούθως έγινε εκλογή νέας Επαρχιακής Επιτροπής.

Τις εργασίες της συνδιάσκεψης έκλεισε ο Επαρχιακός Γραμματέας της ΕΔΕΚ Λάρνακας συν. Κρίτων Γεωργιάδης.

μέρα και νύχτα στο εργοστάσιο, το αλέτρι, και το μεταλλείο για να γεμίζουν τα χρηματοκιβώτια κάποιων πορφυμένων μεγιστάνων του πλούτου πέρα από τον Ατλαντικό.

Η Κύπρος περνά μία βαθειά κρίση, χιλιάδες αδέρφια μας ζούν κάτω από απαράδεκτες συνθήκες, στην προσφυγιά και την εξαθλίωση, η μετανάστευση παίρνει διαστάσεις μαζικής φυγής, μικρά παιδιά ζητιανεύουν στο δρόμο για ένα κομμάτι φουμί. Την ίδια στιγμή που όρισμένος κλάδος της βιομηχανίας πραγματοποιεί μυθόθνη, κέ-

ποιο θα αγωνιστεί για μία Κύπρο πραγματικά ανεξάρτητη, ένιαία, σοσιαλιστική, για Έλληνες και Τούρκους, δίχως ξένους στρατούς και βάσεις.»

Στη συνέχεια ο συν. Τεμβριώτης ανέλυσε την πολιτική της οργάνωσης σχετικά με τις δραχυπρόθεσμες προοπτικές του αγώνα της νεολαίας, τις εκλογές και την οικονομική πολιτική που πρέπει να ακολουθηθεί μέσα στις τέλειξες:

Η σωστή αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων της Κύπρου αποτελεί τέλος των καθοριστικό πα-

Όμιλία στην Τεμπριά

«ΝΑ ΕΘΝΙΚΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ»

Τόνισε ο Β.Γ. Γραμματέας της Σ. Ν. ΕΔΕΝ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΟΡΟΙ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Την Τρίτη 6 του Ιουλίου ο Β.Γ.Γ. της ΕΔΕΝ σ. Θέμος Δημητρίου μίλησε σε συγκέντρωση των κατοίκων της Τεμπριάς και προσφύγων που μένουν στο χωριό. Τη συγκέντρωση ώργάνωσε η τοπική οργάνωση της Σοσιαλιστικής Νεολαίας, ο υπεύθυνος της οποίας προσφώνησε τον σ. Θέμο.

Ο Β.Γ.Γ. της ΕΔΕΝ αφού ανέλυσε τα γεγονότα που οδήγησαν στο πραξικόπημα και την εισβολή έδειξε πως ο κυπριακός λαός βρίσκεται μπροστά στην έκλογη μετα-Ευ της ύποταξης στον ιμπεριαλισμό και του αγώνα για την απελευθέρωση. Στη συνέχεια έδωσε μερικά παραδείγματα της αδυναμίας του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού να ελέγχει τις καταστάσεις που δημιουργεί. Χαρακτηριστικά είπε:

«...Ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός δεν είναι πια η προμερή δύναμη που μπορούσε να αστυνομεύσει τον κόσμο. Πριν μερικές πενταετίες ήταν εύκολο γι' αυτούς να κάμουν άμεσες επεμβάσεις όταν κινδύνευαν τα συμφέροντά τους, όπως έγινε στο Λίβανο και την Δομινικανή Δημοκρατία. Όμως μετά το Βιετνάμ ο ίδιος ο Αμερικάνικος λαός δεν άνεχεται πια την χρησιμοποίησή του από μερικούς μονοπωλιστές για την επίβολή

αντιδραστικών καθυστάτων. Έτσι οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές είναι αναγκασμένοι να αναζητήσουν άλλες μεθόδους, να αφήσουν τη θρωμική δουλειά σε πληρεξούσιους τους. Όμως κι' αυτή η μέθοδος καταρρέει συνεχώς. Όλες οι απόπειρες των Αμερικανών τα τελευταία χρόνια κατέληξαν σε αποτυχία. Στη Πορτογαλία παράμειναν άπλοοι θεατές της εξέλιξης της επανάστασης που δεν μπορούσαν να ανακόψουν παρ-

αλή την υποστήριξη που έδωσε η ΣΙΑ στην αντίδραση. Στην Αγκόλα δημιούργησαν ψευδο-απελευθερωτικά κινήματα για να χτυπήσουν τους αγωνιστές του MPLA που γελιοποιήθηκαν τελικά. Στο Λίβανο προσπάθησαν να συνπρίψουν την Παλαιστινιακή Επανάσταση χρησιμοποιώντας τους Φοιταγίτες που προκάλεσαν την επανάσταση του Λιβανικού λαού. Έτσι ενώ μόλις πριν μερικούς μήνες προειδοποιούσαν τη Συρία να μην επέμβει, όταν τελικά πιά Συριακά στρατεύματα μπήκαν στο Λίβανο τα δέχτηκαν σαν σάνιδο αυτηρίας.

Ακόμα και στη Κύπρο, παρά όλες τις καταστροφές που προκάλεσαν στο νησί δεν πέτυχαν τίποτα απόλυτως. Ήθελαν να σταθεροποιήσουν τις θέσεις τους στην περιοχή, να δυναμώσουν την Ελληνική Χούντα, να αποτρέψουν τις εστίες τριβής μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, να έχουν την Κύπρο σαν βάση εξόρμησης για τη Μέση Ανατολή. Αυτό που πέτυχαν ήταν να καταρρεύσει η Χούντα να δυνωθούν οι σχέσεις Ελλάδας - Τουρκίας και να αύξηθη η κρίση στη Τουρκία. Και η Κύπρος ακόμα ζει και αγωνίζεται.

Μας λέν πως δεν μπορούμε να ανταποδοθούμε με την

Τουρκία στρατιωτικά, πως δεν μπορούμε να αντέξουμε οικονομικά. Ασφαλώς δεν μπορούμε αν δούμε το θέμα απομονωμένα και αν επιμένουμε να διατηρήσουμε τις σημερινές δομές. Όμως ούτε το θέμα είναι απομονωμένο ούτε πρέπει να δειλιάσουμε μπροστά στις ριζικές αλλαγές που χρειάζονται. Η άμυνα της Κύπρου πρέπει να ενισχυθεί και να συμμετέχει όλος ο λαός μέσα στα πλαίσια μιας παλλαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο. Στην οικονομικό τομέα πρέπει να θέσουμε όλους τους πόρους και των συσσωρευμένο πλούτο στη διάθεση του αγώνα.

Πρέπει να εθνικοποιηθούν όλα τα βασικά μονοπώλια, τράπεζες, ασφάλειες, εισαγωγικό - εξαγωγικό εμπόριο, μεταλλεία, πετρελαιοειδή. Όλη η ανεκμετάλλευτη κρατική, εκκλησιαστική και ιδιωτική γη να δοθεί στους καλλιεργητές για αξιοποίηση. Να ιδρυθούν κρατικές βιομηχανίες με κοινή διεύθυνση κράτους - προαισθητικού».

Σχετικά με τις εκλογές ο σ. Β.Γ.Γ. είπε ότι αποτελεί μία μάχη που πρέπει να δοθεί, και να

δοθεί σωστά. Ασφαλώς δεν πρόκειται να λύσουν όλα τα προβλήματα της Κύπρου. Θ' αποτελέσουν όμως την συντριβή των εκπροσώπων της ύποταξης, την απόδειξη της χρεωκοπίας του συμβιβασμού.

Μετά την ομιλία ακολούθησε συζήτηση κατά την οποία θίχτηκε το θέμα της αύξησης των απολαβών των βουλευτών ο Β.Γ.Γ. της ΕΔΕΝ είπε:

«Φυσικά η αύξηση του μισθού των βουλευτών δεν αποτελεί το καλύτερο παράδειγμα μείωσης της διαφοράς των απολαβών. Όμως αυτό δεν πρέπει να προκαλέσει σύγχυση και να μας παρασύρει στο να ξεχάσουμε πως η μεγαλύτερη αντίθεση δεν βρίσκεται στις διαφορές μισθών μα ανάμεσα σ' αυτούς που θησαυρίζουν από τα μονοπώλια που ελέγχουν και στους εργαζόμενους».

ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΑΥΡΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΔΕΝ

Κλείνουν δύο χρόνια από την ημέρα που τα τάνκς του φασισμού και τα πολυβόλα της ΕΟΚΑ Β' προσπάθησαν με την βία να ολοκληρώσουν τα σχέδια του ιμπεριαλισμού για την Κύπρο.

Η 15η του Ιουλίου 1974 είναι η μέρα που ξεγύμνωσε τα πολιτικά και στρατιωτικά προγεφυρώματα του Βορειοαμερικάνικου ιμπεριαλισμού και έπεσφράγισε τον ρόλο της εξαρτημένης οικονομικής ολιγαρχίας.

Ο λαός, με έπικεφαλής τη νεολαία, αντιστάθηκε ένοπλα στο έγκλημα πραξικόπημα, σε όλη την Κύπρο, αφήνοντας έκτεθειμένους όσους συνειδητά ή άσυνειδητά προσπαθούσαν να συνταχθούν στην παρανομία της ΕΟΚΑ Β' με την νόμιμη αντίσταση του λαού.

Η ένοπλη αντίσταση του λαού και της νεολαίας έσωσε από βέβαιο θάνατο

τον Πρόεδρο Μακάριο και ματαίωσε σε μεγάλο βαθμό τα ιμπεριαλιστικά σχέδια για την Κύπρο. Αν σήμερα ο λαός μας στέκει ακόμα περήφανος και αλύγιστος στις επάλξεις του αγώνα για εθνική λευτεριά και ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην ένοπλη αντίσταση της 15ης του Ιουλίου.

Κι' αν ο λαός απέδειξε στις 15 του Ιουλίου ότι περιφρονεί τα πολυβόλα και τα τάνκς, αν κατέβηκε στους δρόμους και στις πλατέες και όρθώθηκε περήφανα μπροστά στα τάνκς και τα τεθωρακισμένα, σήμερα δύο χρόνια ύστερα απαιτεί δικαίωση της αντίστασης, απαιτεί αναστήλωση των ηθικών αξιών, απαιτεί κάθαρση, οργάνωση και αγώνα, να απομονωθούν τα προγεφυρώματα, να δικαστούν οι προδότες και οι λακέδες. Δεν υπάρχουν περιθώ-

ρια άλλης άνοχης. Ο ιμπεριαλισμός με τη μορφή του Τουρκικού επεκτατισμού πατά το νησί μας και δεν είναι δυνατό να διεξαχθεί κανένας αγώνας με τα προγεφυρώματα και τους Δούρειους Ίππους να ύπονομεύουν όλες τις προσπάθειες για οργάνωση του αγώνα.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ καλεί τον Κυπριακό λαό και την Νεολαία να παραστούν σύσσωμοι στις εκδηλώσεις που οργανώνει η Συντακτική Κομμάτων και Οργανώσεων σε όλες τις ελεύθερες πόλεις της Κύπρου για να βροντοφωνάξουν:

- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ
- ΟΧΙ ΣΤΑ ΠΡΟΓΕΦΥΡΩΜΑΤΑ.
- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.
- ΚΑΘΑΡΣΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ.
- ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΓΩΝΑΣ - ΛΕΦΤΕΡΙΑ.

αγοραζετε τη σοσιαλιστική έκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
Τιμή φύλλου 50 μιλς.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.